

Ordet før mig. Han beklagede med særlig Styrke, at de højstbeskattede vilde blive aldeles afmægtige, den Femtedel af Vælgerne, som nu behersker Sogneraadene, vilde miste hele Magten, den vilde overvældes af den store Masse osv. Men dette er en stor Misforstaaelse. Det ærede Medlem synes at gaa ud fra, at man i Tanken vil beholde det samme Skel, som den nuværende Lovordning har indført, men det er jo netop det Skel, vi ønske skal falde bort, og hvis det falder bort, hvis man afløser, jeg kan gerne sige Mistillid med Tillid — saa vil der ikke blive Spørgsmaal om, hvorvidt den, der vælges til Sogneraadmedlem, svarer stor eller lille Skat, men det, der vil blive Spørgsmaal om, er: Er han en dygtig Mand, en god Mand, en praktisk Mand? Vejen til at faa dette Hensyn til at spille Hovedrollen er netop den lige, almindelige Valgret, er netop at udslette Skellet. Man er bange for de smaa. Man siger, det er galt at lade dem faa for megen Indflydelse, fordi de ingen Skat svare, at det er i sin gode Orden, at de, der svare noget, de, der betale de fleste Penge, have størst Magt, og at de, der betale mindst, ikke have hele Magten. Dertil vil jeg for det første sige, at man dog vist bør tale lidt sagte om, hvem der betaler mest. Jeg tillader mig at tro, at den, der betaler 2,000 Kr. i Skat, betaler forholdsvis ikke mere end den, der kun betaler 2 Kr.; ja det kan være, at de 2 Kr. i Skat forholdsvis tynger mere paa den lavest beskattede end de 2,000 Kr. paa den højstbeskattede. — Hvad angaar Brugen af Pengene, Pengenes økonomiske Anvendelse, saa kender jeg ikke noget til, at de smaa ere særlig ødsle med Kommunens Penge. Jeg har været Sogneraadformand i en længere Aarrække, men har aldrig lagt Mærke til sligt. Tværtimod, min Erfaring gaar ud paa det modsatte, at de, der ere mest sparsommelige, ere særlig de mindstbeskattede; de smaa i Samfundet, og det er ikke saa underligt, for de ere jo vant til i det daglige Liv at veje Pengene nøje, inden de give dem ud, og dette vil ogsaa give sig Udslag i deres Behandling af Pengesager i det offentlige Liv. Det er altsaa en Misforstaaelse og fuldstændig urigtigt, naar man antager, at det modsatte vil blive Tilfældet. I denne Forbindelse skal jeg endnu nævne noget, som jeg for øvrigt saa ofte tidligere har nævnt. Hvis det skulde vise sig, at der gennem den almindelige Valgret blev be-

gaaet Overgreb, saa er jeg sikker paa, at det vilde hævne sig ved de kommende Valg. Den almindelige Vælgerbefolkning skal nok følge med, den vil være saa kritisk anlagt, at de, der have misbrugt deres Myndighed og have begaaet Overgreb, snart ville blive satte fra Styret. I den Henseende behøver man altsaa ikke at være bange.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa de to Ændringer, der blev satte ind i Forslaget i det andet Ting vedrørende Kvinders Valgret og Tyendes Valgret. At selvstændige Kvinder, der betale Skat, skulle have Valgret, mener jeg, der har været nogenlunde Enighed om. Med Hensyn til gifte Kvinders Valgret gør der sig jo forskellige Meninger gældende, og herom kan der siges adskilligt baade for og imod, som jeg dog ikke skal komme ind paa. Jeg skal bare udtale, at kunne vi blive enige om det, saa skal jeg ikke være nogen Hindring for den Sags Gennemførelse. — Tyendets Valgret behøver man ikke at ængste sig saa meget for. Tager man Forholdene i København, vil yderst faa komme med, idet det er meget sjældent, at et Tyende betaler Skat. Som Følge deraf vil kun meget faa, om ellers noget virkeligt Tyende blive Vælger her i Byen. I Købstæderne og paa Landet er Tyendeklassen jo meget talrig, men ogsaa der vil jeg paastaa, at Spørgsmaalet ikke faar nogen vidtrækkende Betydning, thi først skulle de svare Skat, og det er ikke Tilfældet i hvert Fald nu for Øjeblikket, at Tyendeklassen i nogen større Udstrækning betaler Skat. Dernæst er der Forskriften om et Aars Ophold i Kommunen, og for det tredje skulle de jo være 25 Aar. Det er min Tro, at Flertallet af dem, der ere over 25 Aar, ere gifte, saa de have selvstændig Husstand og som Følge deraf Valgret. Jeg tror derfor ikke, at Spørgsmaalet om Tyendes Valgret vil faa særlig vidtrækkende Betydning, saa der er ingen Grund til at tage Hovedet af Forskrænkelse af den Grund. At sætte disso to Bestemmelser ind i Regeringens Forslag kunde Folketinget foruden af Hensyn til selve Sagens Realitet have nogen Grund til, efter at det har set, at dette høje Ting i Fjor har vedtaget en Lov, som i mine Tanker er lige saa vigtig som denne, nemlig Loven om Menighedsraad, hvorved baade gifte Kvinder og Tjenestefolk have faaet samme Valgret som alle andre. Efter at Folketinget har set, at dette høje Ting har kunnet gaa med til noget saadant paa et meget vigtigt Omraade, har